

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priştine, 12 Aralık 2011
Nr. Ref.: RK175/11

KABUL EDİLMEZLİK KARARI

Dava No: KI 92/11

Başvurucu

Muhamet Bucaliu

**Devlet Savcılığının KMLC. nr. 37/11 sayı ve 2 Haziran 2011 tarihli tebligatının
Anayasaya uygunluğunun değerlendirilmesi.**

KOSOVA CUMHURİYETİ ANAYASA MAHKEMESİ

Aşağıdaki yapıdadır:

Enver Hasani, Başkan
Kadri Kryeziu, Başkanvekili
Robert Carolan, Yargıç
Altay Suroy, Yargıç
Almiro Rodrigues, Yargıç
Snezhana Botusharova, Yargıç
Ivan Čukalović, Yargıç
Gjyljeta Mushkolaj, Yargıç
Iliriana Islami, Yargıç

Başvurucu

1. Başvurucu, Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi'ne ilk başvurusunu (KI 20/10 numaralı dava) 4 Mart 2010 tarihinde yapan Ferizovik mukimi Bay Muhamet Bucaliu'dur. Söz konusu istem kabul edilmez olarak 15 Ekim 2010 tarihinde reddedilmiştir.

İtiraz edilen karar

2. Bu başvuru ile başvuru, Priştine Bölge Mahkemesinin Ac. Nr. 116/2011 sayı ve 19 Nisan 2011 tarihli kararına karşı kanun yararına bozma talebini reddeden Devlet Savcılığının KMLC nr. 37/11 sayı ve 2 Haziran 2011 tarihli kararına itiraz etmektedir. Tebligat, 2 Haziran 2011 tarihinde başvurucuya teslim edilmiştir.

Dava konusu

3. Bu başvuru KI 20/10 numaralı davanın devamıdır. Başvuru, itirazlarına rağmen Ferizovik Belediye Mahkemesi 4/2008 sayı ve 13 Aralık 2010 tarihli kararla mülkünü alacaklısına satmış; Priştine Bölge Mahkemesi ise Ac. nr. 116/2011 sayı ve 19 Nisan 2011 tarihli kararla itirazını reddetmiştir. Bundan başka başvuru, Devlet Savcılığının KMLC nr. 37/2011 sayılı tebligatla bu kararı kanun yararına bozma başvurusunda bulunması için yasal dayanağın bulunmadığını bildirmesine de itiraz etmektedir.
4. Başvuru, Kosova Cumhuriyeti Anayasasının (bundan sonra "Anayasa" şeklinde anılacaktır) 24 (1) maddesi [Kanun Önünde Eşitlik], 31 (1) maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 54. maddesi [Hakların Yargı Yoluyla Korunması] ile güvence altına alınan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.
5. Başvuru, mülküyle ilgili tamir edilemez zarar tehlikesini önlemek amacıyla icra kararını durdurmak amacıyla Mahkemeden geçici tedbir kararı almasını talep etmiştir.

Yasal dayanak

6. Anayasanın 113.7 maddesi, 03/L-121 sayılı Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi Hakkında Yasanın (bundan sonra "Yasa" şeklinde anılacaktır) 22 ile 27. maddesi ve Kosova Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün (bundan sonra "İçtüzük" şeklinde anılacaktır) 56(2) kuralı.

Davanın Mahkemeye geliş biçimi

7. Başvurucunun KI 20/10 sayı ve 13 Temmuz 2010 tarihli başvurusuyla ilgili olarak Anayasa Mahkemesi tüm kanun yollarının tüketilmediği gerekçesiyle kabul edilmezlik kararı almıştır. Bu davada başvuru, Ferizovik Belediye mahkemesinin E. Nr. 04/08 sayı ve 11 Ocak 2008 tarihli icra kararını teslim almadığı ve aynı mahkemenin icra davası süre sınırları içerisinde karar almadığı yönünde Ferizovik Belediye Mahkemesi ve Priştine Bölge Mahkemesine itirazda bulunmak yerine mülküne biçilen değere karşı itiraz etmiştir.
8. Başvuru, 7 Temmuz 2011 tarihinde Mahkemeye yeni başvuru dilekçesi sunmuştur.
9. Başkanın GJR 92/11 sayı ve 17 Ağustos 2011 tarihli Emirnamesiyle Yargıç Ivan Çukalović raportör yargıç olarak tayin edilmiştir. Aynı tarih ve KSH 92/11 sayılı Emirname ile Yargıç Robert Carolan başkanlığında yargıçlar Snezhana Botusharova ve Iliriana Islami'den oluşan Ön İnceleme Heyeti tayin edilmiştir.
10. Mahkeme, 3 Kasım 2011 tarihinde istemle ilgili olarak Devlet Savcılığına tebligatta bulunmuştur. Bununla ilgili herhangi bir cevap ulaşmamıştır.

11. Ön İnceleme Heyeti 25 Kasım 2011 tarihinde Raportör Yargıcın raporunu görüştüktan sonra Mahkeme Heyetine istemin kabul edilmezliğine ilişkin öneri sunmuştur.

Olguların özeti

12. Başvurucunun yeni istemle ilgili sunduğu evraktan Ferizovik Belediye Mahkemesinin Raiffesien Bank'tan "Nera Impex" şirketi tarafından alınan kredi karşılığında ipetek ettirilen başvurucuya ait mülkün (Ferizovik Belediyesi Kadastro Dairesince 25-72219092-00584 protokol numarasıyla kayıtlı 1071 numaralı parsel) satışına ilişkin müzayedeyi 13 Aralık 2010 tarihinde alacaklı ile birlikte yaptıkları anlaşılmaktadır. Başvurucuya göre herhangi bir alıcı belirlenmemiştir.
13. Ferizovik Belediye Mahkemesi, başvuru ve temsilcisinin icra usulüne ilişkin tüm itirazlarına rağmen, mülkü, en yüksek teklifi veren alacaklı olarak Raiffeisen Bank'a E. 4/08 sayılı kararla müzayedede günü satmayı kararlaştırmıştır.
14. Başvurucu, 22 Aralık 2010 günü Priştine Bölge Mahkemesine itirazda bulunarak ilk derece mahkemesinin mevcut durumu yanlış değerlendirdiğini ileri sürmüştür.
15. Priştine Bölge Mahkemesinin Ac. nr. 116/2011 sayı ve 19 Nisan 2011 tarihli kararıyla başvurucunun itirazı yerinde bulunmayıp Ferizovik Belediye Mahkemesinin E. nr. 04/2008 sayı ve 13 Aralık 2010 tarihli kararı onanmıştır.
16. Başvurucu, Ferizovik Belediye Mahkemesi ile Priştine Bölge Mahkemesinin kararlarının kanun yararına bozmaya yönelik dilekçesini 13 Mayıs 2011 tarihinde Devlet Savcılığına sunmuştur.
17. Devlet Savcılığı bu istemle ilgili yasal dayanağın bulunmadığını 2 Haziran 2011 tarihinde tespit etmiştir (KMLC 37/11 numaralı tebligat).

Başvurucunun iddiaları

18. Başvurucu şu iddiaları öne sürmüştür:
 - a. Kosova Cumhuriyeti Anayasası'nın 24.1, 31.1 ve 54. madde hükümleri ihlal edilmiştir.
 - b. Belediye Mahkemesinin E. Nr. 4/08 sayı ve 11 Ocak 2008 tarihli karar kendisine teslim edilmeyip karara itiraz etme imkanı bulunmadığı için İcra Yasasının 47.2 maddesi ihlal edilmiştir.
 - c. Devlet Savcılığına 13 Mayıs 2011 tarihinde yapılan istemde yasal hükümler ile birinci ve diğer itirazlarda zikredilen hükümler ihlal edilmiştir.

İstemin kabul edilirliliğinin değerlendirilmesi

19. Yeni başvurusunda başvuru, Ferizovik Belediye Mahkemesi, Priştine Bölge Mahkemesi ile Devlet Savcılığı Tarafından Anayasanın 31. maddesi [Adil ve Tarafsız Yargılanma Hakkı] ve 54. maddesi [Hakların Yargı Yoluyla Korunması] ile güvence altına alınan haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.
20. Başvurucunun Ferizovik Mahkemesinin E. Nr. 4/08 sayı ve 11 Ocak 2008 tarihli kararının kendisine teslim edilmediği yönündeki şikayeti KI 20/10 numaralı davaya

ilişkin Kabul Edilmezlik Kararında Mahkeme tarafından reddedilmiş olduğundan İçtüzüğün 36 (3) kuralına göre burada ele alınmayacaktır.

21. Başvurucunun yeni başvurusu konusunda karar verebilmek amacıyla Mahkeme, Anayasada belirtilip Yasa ve İçtüzükte tekrar vurgulanan koşullarının yerine getirilip getirilmediğini değerlendirmek durumunda olduğunu tespit etmiştir.
22. Bu istemle ilgili olarak Mahkeme, başvurucunun Anayasa ile güvence altına alınmış haklarının ihlali dışında hukuk mahkemelerinin olgu veya yasalarla ilgili yanlış yaptıkları konusunda şikayette bulunamayacağını tespit etmiştir. Bu, temel usul ile yargılama sonucunda icra usulüyle ilgili gerçektir. Bu çerçevede Mahkeme, AİHM'nin 19 Mart 1997 tarihli Hornsby – Yunanistan davasına ilişkin Kararına (1997, 495 Raporları) atıfta bulunmak ister. Bu kararda şöyle bir ifadeye yer verilmiştir: “herhangi bir mahkeme tarafından kesinleşmiş bir kararın yürütümü, 6. madde amaçlarına göre, ‘kararın’ yapısal kısmı olarak değerlendirilmelidir”.
23. Anayasa Mahkemesi, görevinin, hukuk mahkemelerince çıkartılan kararların ele alındığı dördüncü derece mahkemesi olmadığını belirtmek ister. Usul ve maddi hukuk kurallarının yorumlayıp uygulamak hukuk mahkemelerinin görevidir (bkz. *mutatis mutandis* Garcia Ruiz – İspanya [GC] 30544/96 davası AİHM 1999-I tarihli kararı 28. Maddesi).
24. Anayasa Mahkemesi delillerin doğru sunulup sunulmadığını ve başvurucunun adil yargılanması için usullerin genel anlamda nasıl uygulandığını değerlendirebilir (bkz. Edwards – Birleşik Krallık 13071/87 sayı ve 10 Temmuz 1991 tarihli kabul edilmiş dava başvurusu hakkında Avrupa İnsan Hakları Komisyonunun Raporu vb.)
25. Bu istemle ilgili olarak Mahkeme, Priştine Bölge Mahkemesinin Ac. Nr. 116/11 sayı ve 19 Nisan 2011 tarihli kararında Ferizovik Belediye Mahkemesinin başvurucuya ait ipotek konan ve Ferizovik Kadaastro Dairesine kayıtlı mülkün satışına ilişkin usullerini dikkatlice ala aldığını değerlendirmektedir. Bu kararın kanun yararına bozulması için Devlet Savcılığı da herhangi bir yasal dayanak bulamamıştır.
26. Öyle ki başvurucu, Priştine Bölge Mahkemesinin Ac. Nr. 116/11 sayılı kararından bir haksızlığın veya keyfiliğin bulunduğu (bkz. *mutatis mutandis*, Shub – Lituanya 17064/06 başvurusuna ilişkin 30 Haziran 2009 tarihli AİHM kararı ile Vanek – Slovakya Cumhuriyeti 53363/99 başvurusuna ilişkin 31 Mayıs 2005 tarihli AİHM kararı) ve başvurucunun ileri sürdüğü anayasal hak ihlallerine ilişkin herhangi bir delil ortaya koyamamıştır.
27. Bu koşullarda Mahkeme, “Mahkeme istemleri yalnız şu hallerde görüşebilir: c) İstem açık bir şekilde isnat edildiği zaman” şeklindeki İçtüzüğün 36 (1.c) kuralına dayanarak istemin açıkça kabul edilmez olduğunu tespit etmiştir.
28. Bu yüzden başvurucunun istemi kabul edilmez olarak reddedilmiştir.

Geçici tedbir isteminin değerlendirilmesi

29. Başvurucunun geçici tedbire ilişkin Mahkemeye sunduğu istemiyle ilgili olarak Mahkeme, Yasanın 27. maddesine ve İçtüzüğün 54 (1). kuralına atıfta bulunmak ister. Söz konusu madde ve kural, Mahkemede görüşülmesi devam eden ve usul ve esasla ilgili bir karar alınmamış olduğu süre içerisinde başvurucunun geçici tedbir talebinde bulunabileceğini öngörmüştür. Ancak, istemin kabul edilmezliği tespit edildiği göz önünde bulundurulduğunda, başvurucu, İçtüzüğün 54 (1). kuralına göre geçici tedbir isteminde bulunamaz.

BU SEBEPLERDEN DOLAYI

İçtüzüğün 36 (1c), 54 (1) ve 56 (2) kuralına dayanarak Anayasa Mahkemesinin 25 Kasım 2011 tarihinde yapılan duruşmasında oybirliğiyle:

- I. İstemin kabul edilmez olarak REDDİNE,
- II. Geçici tedbir isteminin REDDİNE karar verilmiştir.
- III. İşbu karar Yasanın 20.4 maddesine uygun şekilde taraflara bildirilip Resmi Gazetede yayımlanır.
- IV. Karar derhal yürürlüğe girer.

Raportör Yargıç

Anayasa Mahkemesi Başkanı

Ivan Čukalović, imza

Prof. Dr. Enver Hasani, imza